

anførte, og jeg behøver ikke at sige, at saavel det, som er fremkommet under Forhandlingen her, som ogsaa selve det foreliggende Lovforslag for mig vil afgive en særdeles stærk Opfordring til at tage Sagen om en Omordning af disse Forhold under nøieste Overveielse. — Naar man imidlertid har ønsket, at jeg skulde afgive en bestemt Erklæring om, at jeg ret snart vilde forelægge et Lovforslag i saa Henseende, da troer jeg, at man vil finde det i sin Orden, at jeg ikke afgiver en saadan Erklæring; men jeg er overbevist om, at det høitærede Thing ikke betvivler, naar jeg lover at gjøre en Sag til Gjenstand for min Overveielse, at det da ogsaa vil ligge mig paa Hjerte saa snart som muligt at fremkomme med det Resultat, hvortil en omhyggelig Overveielse maatte føre mig.

M. Jensen: Denne Sag giver mig en naturlig Anledning til at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa en Foranstaltning af den høitærede Justitsminister i den sidst afholdte stille Uge. Der var en Mand her i Byen, som havde averteret, at han vilde holde høitidelig Gudstjeneste Langfredag og første Paaskedag; men den høitærede Justitsminister fandt sig foranlediget til at forebygge dens Afholdelse. Dette er forekommet mig at være en ikke heldig Fortolkning af den i Grundloven givne Religionsfrihed, og jeg tillader mig derfor at opfordre den høitærede Minister til at meddele de Grunde, der have kunnet foranledige ham til at nedlægge Forbud mod saadan Gudstjenestes Afholdelse.

Justitsministeren: Jeg har i det af den ærede Taler omtalte Tilfælde givet en Bestemmelse, hvorefter Politiet maatte ansee sig berettiget til at lægge Hindringer i Veien for, at det Foredrag, hvortil den ærede Taler sigtede, blev holdt. Jeg erindrer ikke ganske klart Maaden, hvorpaa dette Foredrag blev bekendtgjort, ligesom heller ikke de enkelte Udtryk i Bekendtgjørelsen, hvormed Diemedet betegnedes; men vist er det, at der forud for dette Foredrag var gaaet flere, ved hvilke der var foresatbet Optrin af en meget tumultuariff Natur, og at den Mand, om hvem Taleren er, havde været i den Nødvendighed at maatte søge

Hjælp hos Politiet for at sikkre sig selv mod Forulempelser, — og jeg skulde derfor meget seile, om det ikke havde viist sig fornødent, for at tilveiebringe Orden og for at lægge Baand paa de Lidensflaer, som gjennem Slagsmaal havde gjort sig stærkt gjældende, at tilveiebringe militair Assistance fra Hovedvagten. Alle disse Præcedenser knyttede sig til Bekendtgjørelsen om, at der skulde holdes en Prædiken i et Lokale i Helliggeiststræde — Navnet skulde jeg næsten troe er Phoenix — som undertiden benyttet til Foredrag, men ogsaa til Brug, der kun have meget lidt med religiøse Foredrag at gjøre. Der indløb fra Politiet en bestemt Forespørgsel til Justitsministeriet, om det kunde gaae an at lade denne Prædiken finde Sted under den Form, hvori den var angiven — og det Thema, som igjennem Adresseavisen var blevet opgivet for Prædikenen, var ogsaa af den Bestaaffenhed, at jeg ikke et Dieblif drog i Tvivl, at jeg paa en mærkelig Maade vilde svigte Opfyldelsen af min Pligt, hvis jeg ikke lagde Hindringer i Veien derfor; man har let ved, saaledes som den ærede Rigsdagsmand (M. Jensen) nu gjorde, at fordre Rede og Rigtighed for, af hvilken Grund en Minister tager en saadan Bestemmelse i et enkelt Tilfælde, men det er Noget, jeg ikke behøver at fremstille for det høitagtede Thing, at hvor en saadan Bestemmelse tages, der maa det komme an paa et frit Skjøn over alle de Forhold, som foreligge. Jeg kunde ikke i et Tilfælde som det foreliggende berolige mig ved en almindelig Betragtning af, at Gjenstanden for det Foredrag, der skulde holdes, i sin Natur jo var aldeles uskyldig; det var ganske andre Forhold, der maatte komme i Betragtning. Det vil i saa Henseende ikke nytte at see hen til en Bestemmelse i Grundloven om, hvorvidt en Mand er berettiget til at holde Foredrag; nei, det er de Omstændigheder, under hvilke der er Spørgsmaal om at afsenytte den ved Grundloven indrømmede Ret, som maae komme til at gjøre Udslaget. Den Rettighed, der saaledes er givet igjennem Grundloven, eksisterer for Enhver, men det kan være, at Forholdene komme til at stille sig saaledes, at der i Virkeligheden slet ikke kan være Tale om Benyttelsen af den Afgang dertil, som Grundloven giver